אדעתא דידן אשתבע. כדרך שבני אדם נשבעין ואין דרך בני אדם לקרות לגמלים עולי מלכים: **לאפוקי מאי.** אמרי ליה הכי דשלא על דעתך אנו משביעין אותך: **לאו לאפוקי.** דיהיב ליה לבעל חובו אסקונדרי פיספסים שמשחקים בהן וקרא אותן זוזי וכך רולה לפטור עצמו מן השבועה. מכלל דעביד איניש דנשבע לדעתא דנפשיה הכא נמי נימא הכי גבי שומשמני: **לא.** שומשמני ואיסקונדרי לאו מילתא היא ובהכי לא מיפטר איניש נפשיה ומשום האי טעמא לא היו אומרים לו הוי יודע כו': **אלא לאפוקי מקניא דרבא.** דזוזי ממש יהב ובעי למיפטר בהכי ובשאר מילי לא עביד איניש דנשבע אדעתא דנפשיה: **והא תניא וכן מצינו כו' שנאמר ולא אתכם לבדכם.** הכי פירושו אינו משביע אתכם על דעתכם לבדכם: **לאפוקי מאי.** קאמר להו הכי לאו לאפוקי דאי אסיקו לה שמא לעבודת כוכבים אלוה ופלחו לה ובעו למיפטר נפשייהו דאמרי דפלחי לאלוה: **לא.** לאו לאפוקי משום האי קאמר הכי דאיהו לא מצו לאסוקי לעבודת כוכבים שמא אלוה ולמיפטר נפשייהו (ד) דהא עבודת כוכבים איקרי אלוה מעלמה: **אם כן אמאי משבע יתהון הכי על דעת המקום ועל דעתי לישבע יתהון דמקיימיתו תורה:** **הוה משמע תורה אחת.** שבכתב בלבד: **משמע מצות המלך.** שבפרשה שוש תשים עליך מלך (דברים יז) שיש שם מצות: **ולישבע להו הכי דמקיימיתו עבודה כוכבים ותורה כולה אי נמי דמקיימיתו תרי"ג מצות.** ולא מצי למיטעי מידי: **אלא משה רבינו מילתא דלאו טריחא נקט.** כשאמר על דעת המקום ועל דעתי ששם נכלל הכל: **אורווהא.** אינטבלאות מלאות תבן: **ובלע יתהון.** אלמא דהוה גדול מקורת בית הבד: **בטרוף קאמר.** נחש מגומר לא משתכח בקורת בית הבד: **והא דולהו מיטרף טריפי.** הוו מגומרין: **בגבו טרוף קאמרינן.** ולא הוי גדול כי האי גוונא: **וליפני.** אם לא ראיתי נחש גבו טרוף בקורת בית הבד (ה) : **מילתא אגב אורחא קמ"ל.** דכי אמר (ו) בית הבד אגבו טרוף קאמר דומיא דקורת בית הבד דהוי טרוף חדקים: **נפקא מינה.** למוכר קורת בית הבד לחבירו: **אי גבה טרוף אין.** ולאי הוי קורת בית הבד:

מתני'

דכיון דמידי דלא שייך בה גוזמא הוא ולאי שבועת שוא הויא: **אלא אמר רבא לעולם דאמר שבועה אם לא ראיתי לאו אמר רב עמרם וכו'.** כלומר דכי היכי דהתם (לקמן כח.) תיגין שאף בשבועה לא מחמירינן לאסור פירות עליו כדאמרינן לקמן הכא נמי דאמר יאסרו פירות עולם עלי בשבועה אם לא ראיתי וכו' כלומר ואכולהו גווני דמתניתין קאי ורבותא משום נחש כקורת בית הבד היא דס"ד אמינא נהי דבנדרים אמרינן דהפירות מותרין התם הוא משום שאף כשלא נתכוון לאסור פירות לא נתכוון לאסור פירות לקי משום שבועת שוא סד"א דנדר שוא לא אשכחן ומש"ה בדין הוא שנאמר שלא נתכוון לאסור פירות אבל בשבועה דאי לא נתכוון לאסור פירות לקי משום שבועת שוא סד"א ולאי לאסור פירות עליו נתכוון כי היכי דלא לילקי קמ"ל דאפי' בשבועה סמכינן אהאי טעמא דכתיבנא במתניתין דאי לאסור פירות נתכוון לא היה תולה איסורן בתנאי כזה (ט) : **אדעתא דידן אשתבע.** דאע"ג דלא אמרינן ליה אשתבע על דעתינו אינו נשבע על מה שיש בלבו אלא על דעתינו: **כשהן משביעין אותו.** למודה מקלת: **אסקונדרי.** תתיכות עץ קטנות שמשחקין בהם: **ואסיק להו שמא זוזי.** כגה את שמם מעות: **א"ל פרעתיך.** כלומר פרעתיך מקלת דאי כופר בכל למה ליה למנקט ספרא דאורייתא הא לא מחייב אלא שבועת היסת דליתא בנקיטת חפץ אלא ודאי מודה מקלת הוא. והש"ס הכא לא חש לפרושי משום דלאו בהנהו דיני עסיק וכבר כתבתי בפרק שבועת הדיינין בסייעתא דשמיא: **ה"ג ואשתבע דיהבית לך זוזך.** ולא גרסינן דפרעית לך דהא איהו לאו בתורת פרעון שקליה: **לא אתכם לבדכם.** לא כשאתם במחשבת לבבכם. שאם בא לומר שאפי' עם דורות הבאים היה כורת ברית הא כתיב בתר הכי את אשר ישנו פה כו' ואת אשר איננו פה וכו' : **דאי אסיקו שמא לעבודה כוכבים אלוה.** כלומר ואע"פ שאינו במשמע הלשון הא דעתם על עבודת כוכבים: **תמורה עבודה כוכבים.** לכתיב בקרבן עבודת כוכבים (י) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות: **אלא מילתא דלא טריחא נקט.** וכפ' שבועות שתים בתרא (שבועות כט.) מסקינן א"כ אימא להו על דעתי על דעת המקום ל"ל כי היכי דלא תיהוי הפרה לשבועתייהו ופירשתי שם בס"ד: **תליסר אורווהא דתיבנא.** שיעור תליסר אורוות תבן: **בטרוף.** עשוי בקעיס בקעיס: **גבו טרוף.** שאין עשוי בקעיס בגבו אלא בגוארו בלבד: **למקח וממכר.** שהמוכר קורת בית הבד לחברו שתם לריך שיהא טרוף. ובירושלמי גרלה דפירש טרוף מרובע דאמרינן התם (י) אין מרובע בבריות ופריך אם כן למה ליה למתני קורת בית הבד ומשני לית אורחא דתנא מתפיס אלא מילתא רבה דתניא גמל הפורח באויר וליתני עבבר:

מתני'

א"ל כי משתבע אדעתא דידן משתבע ואנן לא מסקינן נפשין אשומשמני ועל דעתא דנפשיה לא עביד איניש דמשתבע והתניא (ו) כשהן משביעין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על תנאי שבלבך אנו משביעין אותך אלא על (ז) דעתינו ועל דעת בית דין לאפוקי מאי לאו לאפוקי דאסיק להו לאיסקונדרי ואסיק להון שמא זוזי ומדקאמר על דעתינו מכלל דעביד אינש דמשתבע אדעתא דנפשיה לא לאפוקי (ח) מקניא דרבא דההוא גברא דהוה מסיק בחבריה זוזי אתא לקמיה דרבא א"ל ללוה זיל פרע לי א"ל פרעתיך א"ל רבא א"כ זיל אישתבע ליה דפרעתיה אזל ואייתי קניא ויהיב זוזי בגויה והוה מסתמיך ואזיל ואתי עליה לבי דינא אמר ליה למלוה נקוט האי קניא בידך נסב ס"ת ואישתבע דפרעיה כל מה דהוה ליה בידיה ההוא מלוה רגז ותברה לההוא קניא ואישתפך הנהו זוזי לארעא ואישתכח דקושטא אישתבע ואכתי לא עביד דמישתבע אדעתא דנפשיה והתניא (ט) וכן מצינו במשה רבינו כשהשביע את ישראל בערבות מואב אמר להם הוו יודעים שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום שנאמר (י) ולא אתכם לבדכם וגו' מאי אמר להו משה לישראל לאו הכי קאמר להו דלמא (יא) עבידתון מילי ואמריתון על דעתינו משום הכי אמר להו על דעתי לאפוקי מאי לאו לאפוקי דאסיקו שמא לעבודת כוכבים אלוה מכלל דעביד אינש דמשתבע אדעתא דנפשיה לא עבודת כוכבים איקרי אלוה דכתיב (יב) ובכל אלהי מצרים וגו' ולשבע יתהון דמקיימיתון מצות משמע מצות המלך ולשבע יתהון דמקיימיתון כל מצות משמע מצות ציצית (יג) דאמר מר (יד) שקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה ולשבע יתהון דמקיימיתון תורה משמע תורה אחת ולשבע יתהון דמקיימיתון תורות משמע תורת מנחה תורת חטאת תורת אשם ולשבע יתהון דמקיימיתון [תורות] ומצות [תורות] משמע תורת המנחה מצות משמע מצות המלך ולישבע יתהון דמקיימיתון תורה כולה תורה כולה משמע עבודת כוכבים דתניא (טו) (יד) חמורה עבודת כוכבים שכל הכופר בה כאילו מודה בתורה כולה ולישבע יתהון דמקיימיתון עבודת כוכבים ותורה כולה אי נמי שש מאות ושלש עשרה מצות (יא) אלא משה רבינו מילתא דלא טריחא נקט: אם לא ראיתי נחש בקורת בית הבד: (ו) ולא והא ההוא חויא דהוה בשני שבור מלכא רמו ליה תליסר (ז) אורווהא דתיבנא ובלע יתהון אמר שמואל בטרוף כולהו נחשי מיטרף טרפי אגבו טרוף קאמרינן ולתני טרוף מילתא אגב אורחיה קמ"ל דקורת בית הבד גבו טרוף למאי נפקא מינה למקח וממכר לומר לך (ד) המוכר קורת בית הבד לחבירו אי גבו טרוף אין ואי לא לא:

מתני'

מסורת הש"ס

(א) שבועות כט. לט., לא.
(ב) [ל"ל דעת המקום כך איתא בשבועות לט.],
(ג) [עי' תוס' שבועות כט: ד"ה משום קניא],
(ד) [שבועות כט. כל הסוגיא ע"ש כמה וכמה שינויים],
(ה) מנחות מג: [שבועות כט.], (ו) קדושין מ. חולין ה. שבועות כט., (ז) [שבועות כט:], (ח) [בערוך ערך אלה ב' גרים אדריינתא פי' עורות וכתב המעתה שהיה המזכר בילגמדינו ע"ש ועי' בפרש"י שבועות כט:],
(ט) [ע"כ שייך לעמוד הקודם], (י) [במדבר טו],
(כ) [פ"ג ה"ב],

הגהות הב"ח

(א) גמ' דלמא עבריתון מילי ומאריתון על דעתינו: (ב) שם דכתיב וכל אלהי מצרים וגו' ולשבע יתהון דמקיימיתון תורה אחת וכו' תורת אשם ולשבע יתהון דמקיימיתו מצוה משמע מצות המלך וכו' כל מצות שבתורה ולשבע יתהון דמקיימיתון תורה ומצות כל"ל: (ג) שם ושלש עשרה מצות אין אלא מצה כדינו: (ד) רש"י ד"ה לא לאו וכו' ולמיפטר נפשייהו אלא ע"ז איקרי אלוה בעצמה הס"ד: (ה) ד"ה ולאי אם וכו' בית הבד למה לי הס"ד: (ו) ד"ה מילתא וכו' דכי אמר קורת בית הבד אגבו טרוף קאמר וה"ק אם לא ראיתי נחש דומיא דקורת בית הבד:

גליון הש"ם

בהר"ן ד"ה אלא. דנדר שוא לא אשכחן. עי' בר"ן לעיל דף יד ע"ב ד"ה ולא דאמר: שם ד"ה רמו תליסר אורווהא. אורווהא. כך גי' הר"ש שביעית פ"ה מ"ז ועי' פירושו בערוך והר"ש הביאו בשמו:

תוספות

בטרוף. פי' שהוא מגומר שהיו כמו קורות בית הבד ול"נ דמה ענין מגומר לקורות בית הבד לכ"נ לפרש בטרוף פלמ"ל בגע"ז ופריך כולהו נמי טרופין פירוש בבטן ולכך ימא גבי קורות בית הבד:

פירוש הרא"ש

אדעתא דידן אישתבע. ולא מהימנינן ליה בדבר משונה כזה ואע"ג דבמתניתין מהימנינן ליה דנדר בחרמו של יס וקרבנות מלכים אין זה משונה כל כך: **לאפוקי דאי יהיב ליה אסקונדרי.** דבר שמשחקים בו בטבלאות כמו באסקונדרי אטלגיתו (קידושין דף כא.): **ואסיק להו שמא** זוזי. אע"פ שמשונה הוא ורחוק הוא מן הדעת אזלינן בתר דעתיה: **לאפוקי מקניא דרבא.** ואין זה דבר מופלג ולאי לדעתיה שפיר קא משתבע שהרי מעות מסר לידו אלא שלא נתנם לו לשם פרעון שיפארו בידו: **ולא אתכם לבדכם.** כלומר לא על דעתכם לבדכם אלא גם על דעת המקום ועל דעתי: **דאי אסיקו שמא לעבודת כוכבים.** והוא דבר משונה ומופלג: **משמע חדא.** תורה לו תורה שבכתב או תורה שבעל פה: **משמע מצות המלך.** כדכתיב (אסתר ג) מדוע אתה עובר את מצות המלך: **שקולה מצות ציצית כנגד כל המצות.** כדכתיב (במדבר טו) וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ולציתם ומעמה מוטין ומעשה קשרים עולים תרי"ג: **חמורה עבודת כוכבים שכל הכופר בה כו'.** דכתיב בעבודת כוכבים וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות: **אלא מילתא דלא טריחא נקט.** על דעת המקום ועל דעתו: **אורווהא דתבנא.** כמו אורות סוסים (מלכים ג ה): **בטרוף.** רחב ואינו עגול: כולהו נחשי מיטרף טרפי. כולהו נחשים טרופים ניהו בבטנם אינם עגולים:

ומשני בגבו טרוף נשבע שהיה טרוף בגבו ואין נחש עשוי בחברבורות אלא בגרגרו (שם).

אורווה סוסים תבן, שהיה בולע בני אדם ועשו חבילות תבן ונתנו בהן בהמות וחיות וגחלי אש טמונים בהן ובלעם ובערו בגופו ומת (שם). **בטרוף.** הא דקאמר בקורת בית הבד, שיש בו חריצים, כך ראיתי נחש מגומר (שם). **כולהו נחשי מיטרף טרפי.**

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ב מהל' שבועות הל' טז) ופי"א הלכה יח סמג עשין קכג טוש"ע ח"מ סי' פז סעי' כ:
כג ב מיי' פ"ג מהלכות גילות הל' יב טוש"ע יו"ד סימן כד:
כד ג מיי' פ"ב מהלכות עבודת כוכבים הל' ד סמג לאוין ע:
ד מיי' פי"ז מהל' מכירה הל' ט:):

תורה אור השלם

1. וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת הָאָלָה הַזֹּאת: דברים כט יג
2. וָאֶעֱבֹרָה בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ:
שמות יב יב

מוסף רש"י

כשהן משביעין אותו. גגי שבועת הדיינין תגיע לה המשביעין את המחויב שבועה בנ"ד (שבועות כט.). **לאיסקונדרי.** תתיכות עץ קטנות (שם). **ואסיק להון שמא זוזי.** כיגה את שמם מעות (שם). **לאפוקי מקניא דרבא.** לעולם בתר פומיה אזלינן והא דאלטריך לן למימר לא על דעתך, משום דבפומיה יש שבועה ברמאות, כגון דיהיב ליה קנה ומתן המעות לתוכו והפקידו אצלו ונשבע שהחזיר לו מעותיו ולאמר שבועה יחזור ויטלנו, ועובדא הוה קמייה דרבא סבי (שם). **ולא אתכם לבדכם.** לא כשאתם שבועים לאשר בלבבכם (שם). **עבודת כוכבים** איקרי אלוה. וכי אזלת נמי בתר פומייהו, קושטא מדמו לאשבועתי (שם). שקולה מצות ציצית. מדכתיב (במדבר טו) את כל מצות ה', ועוד דליצית בגימטריא ת"ר וה' קשרים וח' חוטין הרי תרי"ג (מנחות מג: וכעי"ז שבועות שם). **ולשבע יתהון דמקיימיתון תורה.** לאו משום דמסקי אדעתייהו עבירות וקרי להו תורה ומשתבעי אדעתייהו (שם). משמע תורה אחת. אי הוה אמר הכי משמע מדא תורה ואנן אית לן כתב ובעל פה (שם). משמע תורת מנחה תורת חטאת תורת אשם. אי אמר קיימנו תורות הוי מסקי אדעתייהו לאשתבועי אסגך לאיקרו תורות ולא שאר מצות (שם). **חמורה עבודת כוכבים.** דכתיב גבי עבודת כוכבים (במדבר טו) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה (שם וחולין ה.) ולפיכך בהוריות (ח.) דבעבודת כוכבים מיירי (חולין ה.). **ולא.** הוי נחש עב בקורת בית הבד, בתמיה (שבועות כט:). **תליסר אורווהא דתיבנא.** אלא שלש עשרה